Abadia del Sacromonte

L'**abadia del Sacromonte**, es situa al nord-est de la ciutat espanyola de Granada. S'accedeix bé pel camí del Sacromonte, que s'inicia en el Peso de la Harina situat en la meitat de la costera del Chapiz, o bé pel camí de San Antonio partint del barri de Haza Grande.

Abadia del Sacromonte

Vista de l'abadia del Sacromonte, Granada (Andalusia).

Nom en la llengua original	Abadía del Sacromonte
Dades	
Tipus	Abadia, museu, monument i immoble
Període	Segle XVII
Creació	segle XVII
Obertura	Segle XVII
Construcció	Segle XVII
Ubicació geogràfica	
Estat	Espanya
Autonomia	Andalusia
Província	Granada
Ciutat	Granada
Localització	Granada Província de Granada Andalusia Espanya

Contingut

Història
El conjunt
- Les Santes Coves
- L'abadia
- El museu

Referències
Enllaços externs

Història

L'any 1595 es van trobar, a la muntanya Valparaíso (actualment el Sacromonte), les relíquies dels deixebles de l'apòstol Santiago,[1] així com unes plaques de plom escrites en àrab, que relataven el martiri de sant Cecili, sant Tesifó i sant Hisici, conegudes com els llibres plumbis, a més d'un forn i unes cendres. La repercussió que va tenir aquesta troballa va ser enorme. L'extraordinari ferment que va seguir va culminar amb l'elevació de nombroses creus, al voltant d'unes 1200 aixecades pels gremis i artesans, de les quals avui queden només quatre. Moltes d'aquestes creus van ser donades als franciscans que, l'any 1633, van realitzar en el camí que unia la ciutat al Sacromonte, un Via Crucis que acabava en una petita capella dedicada al Sant Sepulcre. El lloc es va convertir en centre de peregrinació.

El conjunt

El complex sacromontí consta de les Santes Coves, l'Abadia, el col·legi Vell de Sant Dioniosi i el col·legi Nou.

Les Santes Coves

Entre 1595 i 1597 es van escometre les primeres obres amb el desenterrament de les mateixes per posteriorment reforçar i valorar aquelles on es tenia constància que havia estat lloc de martiri. El conjunt de les coves apareix delimitat per un mur de maó amb merlets curvilínis i decorat amb estels, cercles, flors i l'escut del fundador, així com l'any de la seva construcció (1598). Entrant a les Santes Coves trobem un altar als costats del qual es veneren dues figures de cera portades de Roma en 1843 amb les relíquies dels màrtirs Víctor i Leoncio. Una rèplica treta del Crist de les Coves o del Consolo obra de Miguel Zúñiga. Descendint una escala situada sota l'altar es passa a les Santes Coves on apareixen diverses capelles com:

37° 10′ 59″ N, 3° 34′ 36″ O

Bé d'Interès Cultural	
Abadía del Sacromonte	
Data	26 de gener de 1979
Identificador	RI-51-0004327

- La capella de la Dolorosa.
- La capella de Pedra. Aquí es troba una gran pedra a la qual la fantasia popular atribueix la virtut de concedir marit dins de l'any a la dona que la besa.
- La capella de Santiago. Segons la tradició aquí va celebrar l'apòstol Santiago la primera missa a Espanya, perquè es diu que aquí se li va aparèixer per primera vegada la Verge, i no en Saragossa. Té un retaule de finals del segle XVII. Centrant l'altar hi ha una *Immaculada* obra de Duque Cornejo i als seus costats dues figures de santa Llúcia i santa Teresa de Jesús.
- Una altra espècie de capelleta (o forn on van sofrir el martiri), està protegida per una reixa i dins d'ella un petit bust de sant Cecili i la creu que segons la tradició portava sant Joan de Déu quan demanava almoina per Granada.

Al costat de les Coves es troba el cementiri dels canonges.

L'abadia

Porta monumental de l'abadia del Sacromonte vista pel seu costat est.

Al començament del segle XVII es va construir una abadia que va tenir gran importància com a complex cultural i religiós i la successiva decadència del qual va provocar també la desaparició del Sacromonte del que es conserva, com a únic testimoniatge, la creu erigida pels franciscans.

Obra encarregada per l'arquebisbe de Granada Pedro de Castro Cabeza de Vaca y Quiñones al germà jesuïta i arquitecte Pedro Sánchez, tenint com a referent El Escorial, i que no va arribar a veure's acabada, perquè després de la mort del bisbe, el finançament es va veure retallat. A la biblioteca de l'edifici es conserven els plànols de l'obra. El pati és l'element més destacat del conjunt. Els quatre costats tenen galeries amb columnes toscanes sobre les quals descansen arcs de mig punt motllurats i amb mènsules en la clau; en els carcanyols apareixen tondos amb l'escut de Castro i estels de Salomó. En el pis

superior s'obren obertures rectangulars acodades entre pilastres. Si el cos inferior és de pedra, el superior és de maó, oferint una nota de color al conjunt. En el centre del pati, el paviment del qual és de còdols, se situa una gran font.

L'església està consagrada a la Verge de l'Assumpció. La planta del projecte inicial estava formada per una sola nau que rematava el creuer. A partir del segle XVIII es va ampliar, projectant-se una planta de creu llatina, de tres naus amb capella major, creuer i cor. En el seu interior, la nau central apareix coberta amb voltes de canó i les laterals amb volta d'aresta. La riquesa decorativa és una altra de les seves peculiaritats. El cor, un dels seus elements més cridaners, va ser realitzat per Francisco Díaz del Rivero entre 1615 i 1617. El retaule de la capella major s'ha atribuït a Blas Moreno. Entre les manifestacions escultòriques també destaca la imatge del *Crist del Consol* o *dels Gitanos*, realitzat per José Risueño en 1695. Al carrer central se situa el manifestador que acull el sagrari i a banda i banda escultures dels sants màrtirs sota les que es guarden les seves cendres. La cornisa es trenca per un gran medalló amb un relleu de l'*Assumpció*. Es remata amb relleu de la Trinitat i Apòstols. Els retaules laterals del creuer presenten la mateixa estructura: un únic cos i àtic. Al costat de l'altar major, a la dreta, està la capella del fundador. De petites dimensions, alberga el seu mausoleu, en el qual apareix de genolls i en actitud orant. A l'esquerra de l'altar major entrem en la sagristia, de planta rectangular. En ella destaquen una taula de calzes amb incrustacions de marbre i les seves calaixeres i llenços de temes religiosos que alternen amb miralls ovalats.

L'edifici principal, que es va construir entre 1600 i 1610, any aquest últim en què Pedro de Castro Cabeza de Vaca y Quiñones, va fundar un dels primers col·legis privats d'Europa (com una universitat privada en la qual s'estudiava dret, teologia i filosofia). Aquesta universitat va passar a ser solament col·legi de secundària des de principis del segle XX fins a 1975, any en el qual va tancar.

Avui dia l'Abadia funciona com a residència de sacerdots i és la parròquia del barri, que celebra missa els diumenges a les 12 del matí.

El museu

El nou museu inaugurat al febrer de 2010 situat en un lateral del pati, distribuït en quatre sales monogràfiques, conté nombroses obres d'art dels artistes que van viure a Granada durant els segle XVI i XVII, tals com a incunables i còdexs, entre ells un de sant Joan de la Creu, un dels exemplars de les *Cròniques de Núremberg* de Hartmann Schedel, un mapamundi de Ptolemeu, manuscrits àrabs amb matèries de religió, dret, gramàtica, història, matemàtiques, un exemplar de *Generalitats sobre la Medicina*, d'Averrois, així com diversos objectes de culte, tapissos i una col·lecció de vestidures. Destaquen els 25 llibres plumbis i planxes que van servir per a l'estampació de gravats com la Plataforma de Granada d'Ambrosio de Vico.

De l'abundant col·lecció pictòrica i escultòrica, destaquen, entre altres, les següents:

- *La Verge de la Rosa*, de Gérard David, un dels màxims representants de la pintura flamenca.
- *La Coronació de la Verge per la Santíssima Trinitat*, *La Verge de les Coves*, *Sant Bruno* de José Risueño.
- *Retrat a Don Francisco de Saavedra* de Goya.
- *Papa León XIII*, de Gómez Moreno.

Altres obres escultòriques destaquen com *El Calvari* tallat en ivori d'escola d'Alonso Cano, una *Immaculada*, de Pedro de Mena, *La Verge amb el Nen*, de Duque Cornejo i *El Bon Pastor*, de José Risueño, entre altres.

Es pot visitar l'interior tots els dies menys els dilluns, de 10:00 a 13:00 i de 16:00 a 18:00 hores (els diumenges solament hi ha visita a les 11:00, a les 13:00 i a la tarda de 16:00 a 18:00). L'entrada costa 4 euros.

L'actual legislació —Llei del Patrimoni Històric Español i Llei de Patrimoni Històric d'Andalusia— li concedeix el caràcter de Bé d'Interès Cultural (BIC) el que comporta el més alt nivell en la seva protecció.

Referències

1. http://web.archive.org/web/http://www.elalmanaque.com/santoral/febrero/1-2-cecilio.htm Sant Cecili, patró de Granada el seu primer Bisbe, es celebra l'1 de febrer, i per recordar-ho, es realitza un romiatge a les catacumbes on van ser trobades les seves relíquies el primer cap de setmana de febrer.

Enllaços externs

- Abadía del Sacromonte (Granada) (en italià). (http://www.sacrimonti.net/User/index.php?PAGE=Sito_esp/db_scheda&nazi_id=11&comp_id=325)
- Portal dels Sacro Montes, Calvarios y Conjuntos devocionales europeus. (http://www.sacrimonti.net/User/index.php?PAGE=Sito_esp/index&a=0)
- Ajuntament de Granada, Barris. (http://www.granada.org/inet/wfotos.nsf/wwalias/A362A572491CD811C12573D0003A8E41?opendocument)

A Wikimedia Commons (https://commons.wikimedia.org/wiki/P%C3%A0gina_principal?uselang=ca) hi ha contingut multimèdia relatiu a: ***Abadia del Sacromonte***

Obtingut de «https://ca.wikipedia.org/w/index.php?title=Abadia_del_Sacromonte&oldid=23626838»

La pàgina va ser modificada per darrera vegada el 22 maig 2020 a les 16:24.

El text està disponible sota la Llicència de Creative Commons Reconeixement i Compartir-Igual; es poden aplicar termes addicionals. Vegeu les Condicions d'ús. Wikipedia® (Viquipèdia™) és una marca registrada de Wikimedia Foundation, Inc.